

[Christmas Møller.]

føromtalte Forslag af 31. Marts har stillet Forslag om, tror jeg vilde være overmaade formaalstjenlig til at fremskaffe det nødvendige Grundlag for det Arbejde, der skal udføres i Sommer og altsaa i god Tid færdiggøres inden det nye Høstaars Begyndelse.

Til det ærede Medlem Hr. P. Andersen vil jeg gerne sige, at som Ordfører for saa stort og stærkt og indflydelsesrigt Parti som det, det ærede Medlem staar som Ordfører for, skal han saamænd ikke være saa ængstelig, det har det ærede Medlem saamænd ingen som helst Grund til. Selv om dette Forslag altsaa paa meget vigtige Punkter er i Overensstemmelse med, hvad det konservative Folkeparti foreslog den 4. August, den 22. Februar og den 31. Marts, lægger vi hverken mere eller mindre i det, end der kan lægges i det, men vi lægger ogsaa i det, at man nu vil optage en saglig og lidenskabsløs Drøftelse af hele dette Spørgsmaal, saaledes som Forholdene ude i Verden har gjort det nødvendigt.

Naar det ærede Medlem Hr. P. Andersen med Stolthed pegede paa Udtalelsen i Bemærkningerne om, at prisfordyrende Virkninger maa der ikke komme ind, maa jeg maaske sige, at intet kunde hindre dette mere end Bevarelsen af den nuværende Tilstand med den fuldkomne fri Indførsel. Og endelig skal der ikke være nogen Uenighed om, at Foranstaltninger af denne Karakter naturligvis ikke skal kunne benyttes i prisfordyrende Øjemed.

Mit Parti kan altsaa anbefale dette Forslag som en Nødvendighedsforanstaltning under de givne Forhold, en Foranstaltning, som man efter vor Opfattelse skulde have truffet meget tidligere, end man nu gør, og vi ser i dette Forslags Forelæggelse i alt Fald Erkendelsen af, at Indførsel af Korn og Foderstoffer og den danske Landbrugsproduktion og Skabelsen af dens Rentabilitet er det store og afgørende Problem, som maa tages op til Drøftelse. Og jeg kan ikke undlade at slutte med at gøre den Bemærkning, at det for mig er overordentlig karakteristisk, at inden man endnu er færdig med Gennemførelsen af „det store og kæmpe-mæssige Forligsværk“, som de tre Partier er enedes om, begynder man at tage fat paa det Punkt, som maa blive det afgørende i Fremtiden.

Niels Frederiksen: Det foreliggende Lovforslag har vakt baade Betænkelighed og Forventninger i store Dele af det danske Landbrug, efter som Interessen i øjeblikkelig lavere eller højere Kornpriser er. Der er

jo ingen Tvivl om, at Betænkelighederne næres ikke mindst af den Grund, at man fra en enkelt Side indenfor dette høje Ting har proklameret, at man tilstræbte en hel Nyorientering i vor Kornpolitik. Naar man ser i Bladene saadanne Overskrifter som: Ny Sejr for Danmarks eneste borgerlige Oppositionsparti! kan man jo godt gaa ud fra, at nu vil der ske noget, som virkelig faar mærkbar Betydning, og da mange Tusind Landmænd Landet over med Bekymring vil se paa en stigende Kornpris Sommeren igennem, kan man godt forstaa, at man bliver ringet op og faar Breve, om det dog er Hensigten, at man nu for den sidste Del af Høstaaret skal have en stigende Kornpris til Fordel for dem, der har oplagret deres Kornbeholdninger i Forventning om højere Priser og nu ligger med de store Lagre af Korn og derved har en Chance for at faa stor Fortjeneste paa de manges Bekostning, der paa Grund af økonomiske Forhold maa opfodre deres Høst straks og dernæst købe fra Uge til Uge til Besætningens Gennemførelse indtil næste Høstaar.

Den Slags Proklamationer — som det konservative Folkeparti er Mester i — kan kun bidrage til at øge Betænkelighederne i Tusinder af Landmænds Sind, naar man ved, at der bagved kan ligge en Bestræbelse for at opnaa de Resultater, som jeg her har nævnt.

Den Ordning, som den højtærede Handelsminister foreslog, er kun og bør kun opfattes som værende en Kontrol med den Indførsel, der har saa stor Betydning for hele Landbrugsproduktionen, og som Bemærkningerne til Lovforslaget tilkendegiver, er det Hensigten at give Tilladelse til Indførsel i et saadant Omfang, at Landets Forsyning med Raastoffer til den dyriske Produktion Sommeren igennem kan ske i et Omfang, som udelukker enhver Angst for en unødigt og ubetimelig Prisstigning. Det kan ikke nægtes, at det at ville gaa til en Foranstaltning med den Hensigt at fordyre Kornet paa den nuværende Tid er yderst uheldigt, og jeg for mit Vedkommende kan ikke se rettere end, at som Forholdene ligger i dette Øjeblik, er Tilstanden den, at Tusinder og atter Tusinder af Landbrugere har maattet opfodre den hjemmeavlede Kornbeholdning tidligt og med det Resultat, at de ikke i væsentlig Grad har faaet Nyttens af den Prisstigning, der paa en enkelt Landbrugsproduktion er opnaaet gennem Vinteren. Og med de Smørpriser og Ægpriser, vi har i Øjeblikket, er det forstaaeligt, at de nærer Bekymring for, at man ved Lovgivningsforanstaltning fordyrer Raastoffer, som de skal anvende,